

Katedra střihové skladby

Posudek teoretické diplomové práce – bakalářské

Autorka práce: Simona Donovalová

Název práce: Kdesi, v říši příčin

Posudek vedoucího práce

Autor posudku: Doc. RNDr. MgA. Martin Čihák, Ph.D.

KSS

Hodnocení obsahu a výsledné podoby teoretické diplomové práce:

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce..... B.....

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu..... C.....

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu..... C.....

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol a jejich proporce..... B.....

Jazyková a stylistická úroveň práce..... B.....

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) ..... C.....

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava ..... B.....

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru..... B.....

Celkové hodnocení diplomové práce (A-F) ..... B.....

(vysvětlivky hodnocení: A = výborný výkon převyšující daná kritéria, B = nadprůměrný výkon s minimem chyb, C = průměrný výkon s přijatelným počtem chyb, D = přijatelný výkon s větším počtem chyb, E = výkon vykazující minimální naplnění kritérií, F = nepřijatelný výkon)

Doporučení:

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce obsahuje odstavec shrnující obsah práce a její závěry; rozvádí detailněji hodnocení dílčích kritérií uvedených výše, zejména zdůvodnění známek D, E, F; vyzdvihuje přednosti práce, zvláště v případě hodnocení A, B; formuluje otázky, k nimž se student/ka musí při obhajobě vyjádřit; na závěr uvádí jednoznačné vyjádření, zda autor prokázal či neprokázal schopnost samostatné tvůrčí činnosti ve své oblasti výzkumu, zda jeho práce splňuje či nesplňuje požadavky standardně kladené na diplomové práce, zda vedoucí/oponent práci doporučuje či nedoporučuje k obhajobě a jakou známku navrhuje. Slovní hodnocení má typicky rozsah 1 normostrany; v případě práce bez výtek může být i kratší. U prací, kde není co vytýkat, je namístě položit doplňující otázku ve smyslu, kam by uchazeč pokračoval v dalším výzkumu.

Vlastní slovní hodnocení teoretické diplomové práce:

„Poesie je úsilí rozmlouvajícího intelektu tvořit jazyk.“ (Vilém Flusser, *Jazyk a skutečnost*, 1963)

Předložená bakalářská teoretická práce je psána ve stylu tzv. odborné poezie. Odtud vyvěrají i odlišné metodologické postupy a ve svém důsledku i jinak formulovaná hodnotící kritéria ve srovnání s klasickou prosaickou teoretickou prací.

Pro bližší připomenutí a pochopení výrazu „odborná poezie“, je nanejvýš vhodné vyjít z německého pojmu pro poesii - Dichtung (zhuštění, stlačení, zhutnění) tak, jak o něm hovoří Vilém Flusser ve své prvotině z roku 1963 *Jazyk a skutečnost*, kde rovněž načrtává svůj obraz „fyziologie jazyka“ (v podobě globu „jež plove v nicotě a dotýká se jí celým svým povrchem“) a zpřítomňuje jinakost mezi rozmluvou a poesií: „Co to je za novost, jež odlišuje básnické myšlenky od myšlenek prozaických? Nemůže spočívat v novém přeuspořádání již existujících prvků, poněvadž to činí normálně rozmluva. Novost poezie musí spočívat v tom, že ukládá nová pravidla, podle nichž budou napříště jazykové prvky sestavovány, a v tom, že takové prvky (slova, pojmy) nově vytváří. Básnické myšlenky (věty) jsou tedy nové proto, že obsahují nové prvky (nové pojmy) nebo nová pravidla (novou gramatiku).“ A dále čteme: „Každý pokus o analýzu takto zhuštěného jazyka by znamenal jeho rozředění, tj. likvidaci právě této vlastnosti, která jej činí poesií.“

Tím by bylo zdánlivě možné celý posudek uzavřít, jenže nám zůstává adjektivum „odborná“. To, co činí odbornou poezii svéprávnou (tváří tvář prozaickým vědeckým textům) je právě metodologická pravdivost onoho Dichtung. Jinak hněte v prstech rybář střídu chleba v kuličku, jinak houstne smetana v generální odstředivce a jistě by nikoho ani na Rusi nenapadlo, lít do ní zkvašené ovoce v domněnání, že nám vykape samohon. Dichtung und Wahrheit píše ten, pro něhož jsou barvy „Leiden und Taten des Lichtes“ a který ví, že „Newton světlo na hranolu mrzačí a láme“.

Domnívám se, že autorka si je jasně, a možná z nás všech nejlépe, vědoma jistého typu nedozhutněnosti, který se prací line, a jenž vyvěrá z časového shonu při jejím hnětení. Přirovnáme-li tento stav k práci ve střižně, pak by bylo třeba ještě „utažení“ (stlačení), tedy precizace temporytmu, upřesnění jistých mezizáběrových vazeb, které by ve svém důsledku projasnily některé formulace v textu uváděné. Namátkou příklad na s. 25, kde čteme: „Dielä čím viac získavali niečo navyše, čo stálo v ich pozadí, paradoxne najviac citeľné pri minimalizme, ktorý sice vyčistil formu, ale pridal obsah.“ Rovněž tak se metodologii odborné poezie vzpírá nepřesné (tedy nedostatečně zahuštěné) uvádění některých citací a odkazů. Jistě by bylo vhodné připsat citaci uvedenou na s. 11 Mikuláši Medkovi a ne Tomášovi Dvořákovi, z jehož textu je uvedena Medkova pasáž převzata. Pokud taková místa v textu odborné poezie zůstávají, rozšklebuje se v nich chřtán nicoty slovního salátu, který je největším nebezpečím vespolečného jednání autora s jazykem. „Zatímco v rozmluvě hrozí intelektu, že upadne do konverzačního tlachu, básníkovi hrozí strmější pád do slovního salátu, tak typického pro šílenství.“ (Flusser)

Předložená bakalářská práce Simony Donovalové splňuje veškeré náležitosti k tomu, aby byla nejen k obhajobě připuštěna, ale i úspěšně obhájena.

Navrhuji hodnocení B.

Na závěr se ještě potěšme příkladem z odborné poezie Arthura Eddingtona, který pozorováním úplného zatmění Slunce dne 29. 5. 1919 poprvé experimentálně prokázal platnost Einsteinovy obecné teorie relativity: „Éter je substantivum od slovesa oscilovat.“

Datum.....

Podpis: .....